

A RÁCKEVEI JÁRÁSBÍRÓSÁG

Ráckeve

Pf. 38.

2300

útján

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG RÉSZÉRE

Budapest

Donáti utca 35-45.

1015

RÁCKEVEI JÁRÁSBÍRÓSÁG

Érk.: 2016 DEC. 28

Érk. módj: postán / gyűjtőládába /
személyesen / faxon / e-mailen

Példány: T Melleklet: - Aláírás:

Érkezési szám: 8.B.301/2014 /34

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV / 268 -0 / 2017

Érkezett: 2017 JAN 25.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 11 d.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] az Abtv. 27.§ alapján – az Abtv. 53.§ (2) bekezdése alapján az ügyben eljáró elsőfokú bíróság útján – a **Budapest Környéki Törvényszék 1.Bf.708/2015/9.** számú végzése és a **Kúria Bfv.II.1499/2016.** számú végzése ellen

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő.

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bf.708/2015/9. számú végzése, valamint a Kúria Bfv.II.1499/2016. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azokat semmisítse meg; utasítsa a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.

Indokolás:

A másodfokú bíróság végzése a Ráckevei Járásbíróság 8.B.301/2014/22. számú ítéletét helybenhagyta. A Kúria hivatkozott végzése a másodfokú határozat ellen a védőm által benyújtott felülvizsgálati indítványt elutasította.

A nyomozás során a nyomozó hatóság törvénysértően és Alaptörvény-ellenesen hallgatott ki, mint gyanúsítottat. Erre a bírósági tárgyaláson a védőm részletesen hivatkozott. Az első, 2012. december 11. napján történt kihallgatásomon nem biztosították a védőhöz való jogot a részemre, a kirendelt védőmnek esélye sem volt arra, hogy az éjszakai órában a kihallgatásomon jelen legyen.

Ezt követően védőt hatalmaztam meg, őt azonban a nyomozó hatóság a folytatólagos gyanúsított kihallgatásról, iratismertetésről nem értesítette.

A védőm a meghatalmazás benyújtásával együtt iratmásolatot kért, ezt a hatóság 4 hónappal később, kizárólag ügyészségi panaszt követő ügyészi utasításra teljesítette. Ezt követően a védő semmilyen értesítést nem kapott a rendőrségtől, a következő érkezett irat a vádirat volt. A védőmnek lehetősége sem volt arra, hogy a nyomozás során indítványokat, észrevételeket tehesen. A megbízás megkötésekor a védőm arról tájékoztatott, hogy őt a nyomozó hatóság értesíti minden olyan eljárási cselekményről, amelynél jelen lehet. Amennyiben ilyen fog történni, ő majd keres engem és megbeszéljük, hogy van-e valami konkrét teendőm. Én büntetlen előéletű voltam, sosem volt rendőrségi ügyem, nem tudtam, mi hogyan történik. Amikor beidéztek, én abban a hiszemben jártam el, hogy a védőmet is értesítették erről.

Mivel a gyanúsításban közöltek végig vitattam az eljárásban, szerettem volna a nyomozás során is védekezni, ezért is vettem igénybe védőt. A nyomozó hatóság nem teljesítette azon értesítési kötelezettségét, amit részére a Be. előír, ezért az így beszerzett bizonyítékok a büntetőeljárásban a Be. 78.§ (4) bekezdése szerint nem használhatóak fel.

A nyomozás során a védelemhez való jogtól történő megfosztásom, a védőm eljárási jogaitól való megfosztása lényeges, az Alaptörvény és a Be. által garantált alapvető jogom sérelmét jelenti.

A bírósági eljárásban a védőm minderre hivatkozott, azonban az elsőfokú bíróság e hivatkozását részben iratellenes indokolással, részben pedig az indokolás elmulasztásával elutasította.

A másodfokú bíróság előtt a védőm írásban is benyújtott beadványában részletesen foglalkozott az eljárás törvénysértéseivel, így avval is, hogy nem adtak neki lehetőséget arra, hogy eljárási jogait gyakorolhassa.

A jogerős ítéletben megállapított tényállás részben azokon a bizonyítékokon alapul, amelyek felhasználása a Be. 78.§ (4) bekezdés szerint kizárt volt. A másodfokú bíróság a határozat indokolásában a védőm érveivel egyáltalán nem is foglalkozott.

A Kúria határozata álláspontom szerint – a fenti hivatkozásokkal egyezően – azért alaptörvényellenes, mert a Kúria nem tekintette feladatának, hogy a bizonyítás törvényességét megvizsgálhassa. Elfogadhatatlannak tartom, hogy a Kúria formális, az érdemi vizsgálattól elzárkózó határozatában minden felelősséget levesz a saját válláról, mondván gyakorlatilag „semmit nem vizsgálhat”. **Álláspontom szerint egy jogállamban elképzelhetetlen, hogy az elsőfokú bíró eldönti egy bizonyítékról, hogy az törvényes (vagy éppen törvénysértő) és ezt soha többé egyetlen bíróság sem vizsgálhatja, ez soha többé nem tehető vitássá. Hol van itt a hatékony jogorvoslati jog?**

A konkrét ügyben a másodfokú bíróság – minden indokolás nélkül – meg sem vizsgálta a védelemhez való jogom sérelmét, a Kúria pedig kijelentette, hogy ez nem érdekli.

A Kúria határozata alapján a tetszőleges törvénysértéssel megállapított jogerős ítéleti tényállás semmilyen körülmények között nem támadható, tehát akkor sem, ha törvénysértő a bizonyítás. Azaz, ha pl. „kiverték valakiből a vallomást”, de az elsőfokú bíróság e tanú vallomását elfogadta, akkor ez szent és sérthetetlen a továbbiakban, senkit nem érdekel, mi történt korábban, hogyan került ez, vagy az jegyzőkönyvbe?

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Álláspontom szerint az eljáró bíróságok a tisztességes ügyintézés Alaptörvény által előírt kötelezettségét elmulasztották, a védelemhez való jogot érintő lényeges kérdésben való döntésüket az Alaptörvény rendelkezése ellenére nem indokolták. Túl azon, hogy nem kaptam meg a jogot a védekezésre egy állítólag jogállami büntetőeljárásban, ennek okát sem ismerhetem meg a másodfokú bíróság és a Kúria szerint.

Az ellenem folytatott eljárás az Alaptörvény XXVIII. cikkébe is ütközik, mivel nem tekinthető tisztességesnek az az eljárás, amelyben a védőt a teljes nyomozás valamennyi olyan eljárási cselekményéről kizárják, amelyen a törvény szerint jelen lehetne. Ezzel engem és védőmet egyaránt megfosztottak az indítványtételi, észrevételezési jogunktól, hiszen ha a nyomozó hatóság nem tájékoztat az eljárási cselekményekről, vajon nekünk kellene hetente menni a rendőrségre, hogy nem történt-e esetleg valami az ügyünkben?

A XXVIII. cikk (3) bekezdése szerint a büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. Ezt a nyomozó hatóságok nem biztosították, a bíróságok szerint pedig törvényesen jártak el.

A lefolytatott eljárás a fentiek miatt a Római Egyezmény 6. cikk 1. bekezdését is sérti.

A másodfokú bíróság és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését megsértve szegte meg jogvédelmi kötelezettségét az ügyemben, hiszen a Be. előírásai szerint a bizonyítás törvényességére a bíróságnak nem csupán ilyen hivatkozás esetén, hanem hivatalból is ügyelnie kellene a terhelt és a védő alkotmányos jogainak védelme érdekében. A helyzetet csak súlyosítja, hogy a bíróságok többszöri, akár szóbeli, akár írásbeli felhívásunkra sem foglalkoztak ezzel a kérdéssel és még csak nem is indokolták meg az álláspontjukat.

Az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint a védő értesítése szabályszerűen megtörtént, egyszerűen valótlan kijelentés. A nyomozati iratokban van ugyan értesítés, de a nyomozó hatóság nem igazolta, hogy ezt a védőnek elküldte volna. A védő soha nem kapott ilyen értesítést.

Sőt, ha a nyomozó hatóság értesíti a védőt, mi oka lenne rá, hogy utóbb letagadja? A védő pont azért a védő, hogy megjelenjen és az érdekekben eljárjon, bizonyítási indítványokat tegyen. Anyagi érdeke is, hogy megjelenjen, hiszen ezért fizettem volna neki. **Nem a védő és nem a terhelt feladata megcáfolni, hogy a törvény által megkívánt értesítés megtörtént-e, hanem ezt a nyomozó hatóságnak és a bíróságnak kell kétséget kizáróan igazolnia.**

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot a súlyosan alapjog-sértő eljárásban hozott, alaptörvény-ellenes bírói döntések megsemmisítésére. A másodfokú bíróság és a Kúria határozata ellen további jogorvoslati lehetőségem nincs.

Budapest, 2016. december 22.

Tisztelettel:

